

ИВАН ВАЗОВ
ВСИЧКО ПАДА
ИЛИ ЕНТУСИАЗЪМ И
ОПОРТЮНИЗЪМ

chitanka.info

*Добре, светът умей
по-опитен да бъде;
на смешното се смей,
на кривото се сръди.*

*Той знае да шуми,
когато шум е нужно,
или да се ломи
пред силата послушно.*

*Сега е зъл и строг,
след малко се превива,
на вихъра жесток
насреща не отива.*

*Припомням си часът,
когато окол мене,
омаян чух гласът
на общото вълнене;*

*когато тез слова
екнаха: срам, тирану!
И в славната мътва
бе всичко разиграно.*

*Днес сън на мъртвѳци
наоколо настая,
предишните борци
не мога да позная.*

И виждам ги безспир —

приятели, другари —
че търсят отдих, мир,
кат инвалиди стари.

От ден на ден кръгът
на тях по-тесен става,
възторгът и гневът
сгоряха, като плява.

А аз стоя корав
и в общата зараза
един се виждам прав,
един враждата паза.

И търса потик нов,
кат тях да не задряма,
за бой съм пак готов,
но бойно поле няма.

Най-буйните мълчат
вълната веч е пяна,
и силите мъждат,
и вяра не остана.

III

Ех, лягайте сега,
отрудени герои!
Народната тъга
да ви не безпокои.

Народът — тоз народ,
ту сган, ту лед, ту пламен,
днес бог, а утре скот
в кошарата примамен;

комуто вий умът
безжалостно въртяхте,

*и в мракът, и в шумът
сърцето му ловяхте,*

*той нека да търпи,
смутен, изгубен в мрака!
Когато вам се спи,
той нека да почака!*

*Игра не е ли той
на вашите прищевки?
Вкушавайте покой,
водители и девки!*

IV

*Ах, днес е тъмен час!
Народът ни линее,
снишава се по раст
и по душа дребнее.*

*Не сме в оние дни
на робството, в които
тъй много светлини
блещяха страховито,*

*кога едничък лик
изпълняше простора
и някой смъртен вик
измиваше позора,*

*тогаз под тъмний свод
на злото, що вскопява,
юнаци тоз народ
способен бе да дава!*

*И за идея ний
броехме мъченици...
О, Левски! Ботев! Вий*

не бехте политици!

v

*Но нищо. Моят дух
хвана да се смирява;
на здравий разум глух
не трябва да остава.*

*Да клюмаш, да мълчиш
е днес удобно време...
Не е добре да бдиш,
когато всякой дреме.*

*Недей стоя един,
когато всичко пада:
знай, бука огнен клин
убива без пощада!*

*А той — народа клет,
кат стадо боязливо,
без позив, без съвет
озърта се сънливо.*

*И всичте главатарии
за кокал зъби точат:
ах, при таквиз овчари
вълкът е по за почет!*

Януари 1882

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.